

Foreningen skal ikke drive politisk aksjonisme II

Hofgaard svarer på min kritikk med at foreningens menneskerettighetsengasjementet er hjemlet i prinsippprogrammet, som ble vedtatt på Landsmøte i november 2010. Problemet stikker dermed dypere enn den konkrete aksjonen, og kan i stedet knyttes til Landsmøtets vedtak, som klart omdefinierer foreningen og dens virke.

TEKST

Mona Saugstad

PUBLISERT 5. mai 2011

MONOPOL: Landsmøtet 2010 må ha glemt at psykologer står i et *avhengighetsforhold* til profesjonsforeningen. Psykologforeningen misbruker sin monopolstilling ved å utnytte avhengighetsforholdet til å bedrive politisk aksjonisme, skriver Mona Saugstad. Foto: Arne Olav L. Hageberg

DEBATT: SAMFUNNSENGASJEMENT

I marsutgaven kritiserte Mona Saugstad Psykologforeningen for - gjennom sin støtte til aksjonen «Ingen mennesker er ulovlige» - å drive politisk aksjonisme, på tvers av medlemmers holdninger. Morten Andersen sa seg i april enig med Saugstad og kalte slikt engasjement «en fatal uting». President Tor Levin Hofgaard forsvarte i samme nummer engasjementet med å vise til at det er hjemlet i foreningens prinsippprogram.

Norsk Psykologforening er fra nå av plutselig definert som: «...både en interessepolitisk, en fagpolitisk og en *samfunns*politisk organisasjon», som skal: «...*ivareta grunnleggende menneskerettigheter..., sikre at rettighetene blir respektert, og reagere når det skjer brudd på menneskerettighetene*» (Prinsippprogram 2010, mine uthevinger). Dermed er det slått fast at vår profesjonsforening er blitt den «hybridorganisasjonen» jeg fryktet – en blanding av fagforening og menneskerettighetsorganisasjon.

**«Vår profesjonsforening er blitt
den «hybridorganisasjonen» jeg
fryktet - en blanding av
fagforening og
menneskerettighetsorganisasjon»**

Hofgaard hevder at foreningen utviser godt skjønn, og forsikrer om at man «ikke har planer om å bli mindre kritiske til hva foreningen engasjerer (seg) i for fremtiden». Jeg føler meg ikke beroliget, men det er uansett ikke hovedpoenget her. Landsmøtet 2010 må ha mistet av syne det faktum at psykologer står i et *avhengighetsforhold* til profesjonsforeningen som fagforening, utdanningsforening og interesseforening, med monopol blant annet på spesialistgodkjenningen. Psykologforeningen misbruker sin monopolstilling ved å utnytte dette avhengighetsforholdet til å bedrive politisk aksjonisme. Landsmøtevedtaket av 2010 skaper altså et dilemma: Medlemmer som ikke er komfortable med Norsk Psykologforenings nye identitet, har i dag valget mellom å svelge ubehaget, eller å stå uten fagforening.

mona.saugstad@vikenfiber.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 5, 2011, side

TEKST

Mona Saugstad